

Veli-Matti Toivonen ja Marja Koivisto

MINÄTYÖ

Astu omalle polulle, sieltä löytyy kaikki

ai-ai Kustannus
Graafinen suunnittelu, taitto ja kuvitus: *Matleena Saarninki*

www.ai-ai.info
ai-ai@ai-ai.info

ISBN 978-952-5146-27-1

Paino: Hakapaino 2011

Sisällys

- 7 *Esipuhe*
- 10 *Johdanto*
- 13 **Luku 1**
Minätyö tuotantona
- 39 **Luku 2**
Syntysanat: Kun maailmakaikkeus pysähtyy
- 97 **Luku 3**
Sisäinen ja ulkoinen vapaus
- 129 **Luku 4**
Runsaus rinnakkaisena todellisuutena
- 173 **Luku 5**
Uuteen aikaan...

Esipuhe

Uusi maailma, vanhat sanat.

Eräässä NLP-kouluttajien keskustelussa kukin kertoi, mitä tekee. Moni sanoi, että sitä, mitä hän tekee, ei voi kuvata, sille ei ole sanoja. ”Sille mitä teen, ei ole sanoja”, sanoi joku. ”Voisin kuvata sitä mitä teen olemassa olevilla sanoilla, mutta se lässähtäisi, ei siitä saisi kiinni”, sanoi toinen.

Tätä kirjaa kirjoittaessa on ollut sama tunne. Tietää, että kirjoittaa uusista asioista, mutta sen joutuu tekemään vanhoilla sanoilla. Olemme jo uudessa, mutta meille ei vielä ole sanoja sen kuvaamiseen. Sadan vuoden päästä historioitsijat tietävät paljon paremmin mikä se uusi oli, mihin 2000-luvun alussa mentiin. Nyt se on vähän kuin sumussa hapuilua tai kokonaan uuteen maisemaan tutustumista.

NLP-kouluttajina olemme pitkään mallittaneet ihmisiä, jotka pärjäävät, onnistuvat ja voivat hyvin tässä tehdasteollisuuden jälkeisessä uudessa maailmassa. Ryhdyimme kirjoittamaan yhtä kirjaa havainnoistamme ja löydöistämme. Kävikin kuin vanhassa tarinassa: Muis-tatko kun kissa alkoi tehdä hiirelle kukkaroa?

Kun hiiri tuli hakemaan kukkaroa, sanoi kissa: ei tullut kukkaroa, mutta tehdään paita. Hiiri suostui tähän (kaikki eivät suostuisi!). Kun hiiri tuli hakemaan paitaa, kissa sanoi: ei tullut paitaa, mutta tehdään housut. Hiiri suostui siihen. Kun hän tuli housuja hakemaan, kissa sanoi: ei tullut housuja, tehdään talvitakki. No, hiiri suostui siihenkin.

Kirjaprojektissa kävi vähän samoin: ei tullut kirjaa, tuli kaksi. Ja niiden lisäksi paljon, paljon muuta.

”Astu omalle polullesi, sieltä löytyy kaikki”

NLP-Master koulutuksen osanottaja mallitti kurssityönään miten ihmiset siirtyvät alalta toiselle. Hänellä oli malleinaan kolme coacheiksi siirtynyttä henkilöä. Hän löysi alan vaihdossa kolme erilaista kehityspolkua, jotka johtivat vanhalta uralta uuteen. Yksi näistä on työn polku, toinen on erilaisten uusien koulutusten polku ja kolmas oman kasvun polku.

Ennen uuteen lähtöä tulee jonkinlainen pysähdys. Tapoja on kaksi: kiltit, tunnolliset ja tuloshakuiset paahtavat kovaa työtahtia, kunnes vastaan tulee seinä, jokin joka pakottaa pysähtymään. Pakkopysähdys

saattaa olla uupuminen, totaalinen kyllästyminen omaan työhön tai kehon voimakkaat viestit, kuten fyysiset vaivat tai jopa sairastuminen. Pysähdys pakottaa miettimään omaa elämää. Kuka minä olen? Mitä minä tahdon? Onko minulla lupa siihen, mitä tahdon? Missä on minun oma polkuni?

Vähemmän kiltit saattavat tunnistaa tyytymättömyytensä ennen pakkopysähdystä: tätä EN halua. Mitä muuta voin tehdä? Kilttien törmätessä äkkipysähdykseen, saattaa vähemmän kilttien pohdinta käynnistyä vähin erin ja olla käynnissä jo pitkään ennen päätöstä uuteen lähtemisestä.

Pysähdyksen ja päätöksen jälkeen hakeudutaan uudenslaisiin koulutuksiin. Enää ei haeta lisäoppia työn asiiasältöön, vaan uusia keinoja työn henkiseen tai vuorovaikutuspuoleen. Koulutuksista odotetaan uusia keinoja, mutta niissä aukeaakin jotain paljon merkittävämpää. Koulutusten sisältö harjoituksineen vauhdittaa omaa kasvua. Tieto sinällään ei enää olekaan tärkeää. Keskeiseksi nousee omaan itseen tutustuminen ja syventyminen sekä oman kasvun nopeutuminen tai käynnistyminen. Koulutusten vauhdittamasta oman minän kehityksestä tulee muutoksen tärkein moottori.

Haastateltujen antama neuvo on yksinkertaisuudessaan hieno: ”Pysähdy, selvitä kuka olet ja mitä haluat. Astu sitten omalle polullesi, sieltä löytyy kaikki.”

Koulutusten tuloksena olemassa olevan työn rinnalle syntyy uutta, mallitustapauksessa coachausta. Ensin uutta aletaan kokeilla harrastusluonteisesti tai epävirallisena toimintana. Tässä vaiheessa uran vaihto ei ole vielä päällimmäisenä. Rinnakkaisen, uuden työn osuuden kasvaessa, nousee kysymys: kumman valitsen? Valinta on helppo tehdä silloin kun on jo astunut omalle polulle.

Kasvun tuloksena henkilökohtaisuus, oma oikea minä, ja työminä yhtyvät: aito minä ottaa vallan ja työminä integroituu siihen. Nyt kaksi polkua, työn polku ja oman kasvun polku, yhdistyvät. Koulutuspolkuakin tarvitaan, mutta ratkaisu ei löydy tiedosta, vaikka se on tärkeätä, vaan omasta itsestä.

Kaikki eivät tietenkään ryhdy coacheiksi. Jotkut perustavat oman firman, siirtyvät tutkijoiksi, liikunta-alalle, hoitotyöhön, kehitysyhteistyöhön, hyppäävät pois oravanpyörästä jne.

Mallitustyön kuvaama muutos työelämässä on yleistymässä. Yhä useammin teemme työtä henkilökohtaisuudella, omina itsenämme. On tärkeätä tuntee itsensä, on tärkeätä, että on hyvä suhde itseen, on tärkeätä olla omalla polulla.

Omalla polulla kulkiessa asiat tapahtuvat itsestään, kaikki tarpeellinen tulee eteen itsestään. Tästä kirjoitimme *ITSEstään*-kirjassa.